

Soạn Kể chuyện : Những chú bé không chết

Câu 1 trang 70 SGK Tiếng Việt lớp 4 Tập 2 :

Kể lại toàn bộ câu chuyện

Trả lời:

1. Đoạn 1: Phát xít Đức ồ ạt đem quân sang xâm lược Liên Xô. Đi đến đâu, chúng cướp phá, bắn giết hết sức tàn bạo. Một buổi chiều chúng bất ngờ xông vào một làng nọ, không gặp một sự chống cự nào. Chúng tưởng yên thân. Nào ngờ, trời vừa tối, tiếng súng nổ ran. Bọn chúng hết hoảng như những kẻ mất hồn. Có một tên lính hấp tấp chạy vào nói: "Bắn nhau ở cánh rừng bên kia kìa! Bắt được một tên du kích".

2. Đoạn 2: Một tên lính áp giải một chú bé đến trước mặt tên chỉ huy. Chú bé độ mười ba mười bốn tuổi mặc áo sơ mi xanh có hàng cúc trắng. Tên sĩ quan hỏi: - Mà là ai? Chú bé kiêu hãnh trả lời: - Tao là du kích! Tên sĩ quan quát mắng chú bé hỏi về đội du kích nhưng đều bị chú bé trả lời với một giọng khinh bỉ: "Tao không biết!" Rạng sáng hôm đó, chúng đem xử bắn cậu bé.

3. Đoạn 3: Đêm hôm sau, Đội du kích tấn công vào chính khu vực đóng quân của bọn Đức làm kho tàng của bọn phát xít nổ tung nhưng chúng cũng bắt được một em bé. Tên sĩ quan kinh ngạc hỏi em bé: - Mà là ai? Chú bé kiêu hãnh trả lời: - Tao là du kích! Tên sĩ quan không còn tin vào mắt mình nữa. Trước mắt hắn vẫn là chú bé mặc áo sơ mi xanh có hàng cúc trắng mà hắn đã hạ lệnh xử bắn đêm hôm trước. Hắn rên rĩ: - Ôi, lạ chúa! Đất nước này thật là ma quỷ! Rồi hắn gào lên, hạ lệnh treo cổ cậu bé.

4. Đoạn 4: Sang đêm thứ ba, đội du kích đánh thẳng vào sở chỉ huy của bọn Đức và bắt sống tên sĩ quan đưa về khu căn cứ ở trong rừng. Khi người ta cởi khăn bịt mắt hắn ra, trước mắt hắn là một người du kích đứng tuổi và cạnh bác ta là một cậu bé mặc áo sơ mi xanh có hàng cúc trắng. Hắn quỳ phục xuống dưới chân cậu bé, lảm nhảm như một kẻ loạn trí: - Xin tha tội cho tôi! Tha tội cho tôi! Tôi đâu biết Ngài có thể chết đi sông lại như phù thủy thế này! Người phiên dịch chỉ vào bác du kích, bảo hắn: - Đây là cha của hai đứa trẻ bị người giết đêm hôm kia. Trước mặt người là đứa con thứ ba của bác ấy. Tên sĩ quan phát xít kêu lên một tiếng rồi gục xuống sát đất không dám ngẩng đầu lên